



Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 6. Mansuetudo est fortis, potens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

non vi, aut imperiali voce, agendum; sed blandō & suavi alloquō. Hinc Pl. 118. 68. *Bonus es tu, & in bonitate tua doce me justificationes tuas.* S. August. f. 4. de V. Ap. legit: *suavis es tu, & in suavitate tua.* Castillo Illat. 16.

Curremus. Cant. 1. 7. Propter mansuetudinem, quæ in te prædicatur, currimus post te Domine Jesu; audientes, quod non spernas pauperem; peccatorem non horreas. S. Bernardus f. 22. in Cant.

Fili, in mansuetudine opera tua perfice; & super hominum gloriam diligere. Eccli. 3. 19.

In loquela labii loquetur ad populum. II. 28. 11. Acquire tibi dulcia labia, & habebis tibi omnes amicos. S. Isaacus Presb. l. 1. de cont. mundi c. 17.

Cum descendisset Jesus de monte, secuta sunt eam turba multa. Matth. 8. 1. Descendit Dominus de monte, id est, de majestate, rigore legis, de vindicta, de duro illo nomine, quod esset *Deus ultionum.* Pl. 93. 1. *Deus Zelotes*, vindicans peccata in quartam generationem. Ex. 20. 5. Descendit ergo Dominus in humilitatem, & mansuetudinem; & tunc turba accedunt, ac eum sequuntur: quos enim rigor, & vindicta legis non curavit; hos benignitas, & humanitas, Salvatoris sanavit. Sylveira hic q. 1.

Eccè agnus Dei. Joan. 1. 36. Cum hæc verba duo Discipuli audirent, *secuti sunt Jesum.* ib. v. 37.

Eccè agnus stabat. Apoc. 14. 1. *hi sequuntur agnum, quocumque ierit.* v. 4. Dum vocatur *Leo* Apoc. 5. 5. Nullum lego eum sequentem; sed omnes post agnum abeunt. Plus enim sibi comparavit agninam mansuetudine, quam leoninam fortitudine. Sylveira in Matth. 10. cap. 8.

S. Franciscus Salesius à morte nihil fellis habuisse compertus est; sed exiguum fellis in lapillis concreverat; qui dein auro, & annulis, intexti, iis amuleto, qui nil nisi bilem vomunt. in Vita.

§. VI.

Mansuetudo est fortis, potens.

Percussit Saul mille, & David decem milia. 1. Reg. 18. 7. Saul, homo durus, & immitis; viribus, & copiis, vix decimam partem attigit eorum, quos David lenitate sibi devinxit. S. Ambros. in Pl. 43. Ideo Saul in millibus, David in decem millibus: quia durus in paucis, mansuetus in pluribus. Pinna Eth. 67.

Ipsè est quasi tencerrimus ligni vermiculus. 2. Reg. 23. 8. Virtus simul bellica, & modesta, viri designatur civilitas: quod videlicet sicut vermiculus ligni, tener quidem, & fragilis totò suo corpore, nec non & permodicus apparet; nihilominus fortissimum ligni robur exedens consumit. Sic ille affabilis omnibus domi, & quietus, atque humilis videbatur: at in certamine publico robustum se, atque intolerabilem hostibus exhibebat leonem. Vid. Beda l. 30. Quæst. q. 9.

Cornua in manibus ejus. Ibi abscondita est fortitudo ejus. Habac. 3. 4. Drogo l. de Pals. Quæ est autem fortitudo tua, nisi mansuetudo tua?

Mansuetudine, & lenitate, furorem comprimamus: nihil enim illa potentius, nihil fortius. Illa animam nostram in perpetua tranquillitate, & quasi in portu, constituit; & omnis recreationis, ac quietis, occasio nobis est. S. Chrysof. hom. 34. in Gen. Vide hic plura de mansuetudine.

§. VII.

Mansuetudo Christi.

Butyrum, & mel comedet. II. 7. 15. Quia totus erit placidus, & suavis; acli butyraceus esset, & melleus. Cornelius hic.

Nunquam ex te fructus nascatur in sempernam. Matth. 21. 19. S. Chrysofomus loquens de sollicitudine, quæ Christus Judam conabatur à scelere retrahere, dicit: Christum, quod neminem hominum punire vellet, ad ostendendam tamen Judæ puniendi potentiam, ficui maledixisse. Ut simul, inquit, terreret Discipulum, nè per contemptum fieret deterior; nec ullus tamen hominum afflictionem, pœnam, aut supplicium, pateretur; in ficuq; arborem Christus hanc potestatem exercuit. Observat ibidem: Christum, cum omnibus benefecisset, neminem tamen punivisse.

Ejiciebat omnes vendentes, & ementes. &c. Matth. 21. 12. Modicum severitatis ostendit, dum ementes flagellò è templo eiecit: sed statim accesserunt ad eum cæci, & claudi, in templo, & sanavit eos. Cur ex severitate mox in benignitatem migravit? ut illam abundè compenfarer. Adde etiam: cum flagellò armatus esset, non fuisse terribilem, sed amabilem: nam à pueris, qui in templo erant, amabatur, non timebatur. Tantam enim oculis, ac totò ore benignitatem spirabat, ut pueri flagellum minime timescentes, ad eum properantes dicerent: *Hosanna Filio David.* v. 15. Mendoza in 1. Reg. 12. annot. 10. Sect. 2.

Converte gladium tuum in locum suum. Matth. 26. 52. Dominus adaptans eum ad Evangelicam vitam, docet, non utendum gladiò, etiam si quis Deum ulcisci videatur. Theophylactus hic.

Osculo Filium hominis tradis? Luc. 22. 48. Filium hominis, hoc est, mansuetum, lenem, morigerum; propter te factum hominem, cum Deus sit. Idem hic.

§. VIII.

Mansuetudo Moysis, & aliorum Sanctorum.

Et partem glorie tue. &c. Num. 27. 20. Aliqui per gloriam accipiunt mansuetudinem Moysis, quæ eum populo mirè amabilem, & laudabilem, fecit. Oleaster vertit: da Josue partem dejectionis, vel humilitatis tuæ, q. d. doce Josue tuam mansuetudinem, ut hæc reddat eum populo acceptum, sicut te reddidit. Cornelius hic.

Nec